

Outoja ilmiöitä

Oulussa esillä oleva ufo-näyttely on jälleen herättänyt henkiin keskustelun, onko ufoja olemassa vai ei.

Itse asiassa kysymys on typerä. Totta kai ufoja on olemassa. Sana "ufo" on lyhenne englanninkielisistä sanoista unidentified flying object, eli tunnistamaton lentävä kohde.

Tällä lailla määriteltynä esimerkiksi pesäpallo on ufo, jos se tulee sillä lailla pahasti auringon suunnasta, ettei Lipon kolmoskoppari Mika Laatikainen pysty sitä tunnistamaan vaan mämmertää pallon läpilyönniksi, jolloin vastustaja saa kolme juoksua, kunnarin ja lippalakin.

Toinen esimerkkimme tulee Pietarsaaren maalaiskunnasta vuodelta 1967. Sikäläinen ruotsinkielinen minkkifarmari oli aamuhämärissä ruokkimassa laumaansa silakoilla, kun ylitse lentävä varis yhtäkkiä roiskaisi jotain suoraan hänen silmilleen. Minkkifarmari ei ennättänyt nähdä edes varista (jonka kuitenkin naapurissa asuva keskuksenhoitajatar sittemmin kertoi tunnistaneensa), vaan äityi äimistelemään ruotsiksi: –Va fan var de, tammefan?

Tapaus jäi ikuisiksi ajoiksi selvittämättä, koska edes keskuksenhoitajatar ei ollut havainnut variksesta lähtenytää päästöä, joten asiantuntijat ovat vakaasti sitä mieltä, että kysymyksessä täytyi olla ufo.

Sodankylän Pomokairassa taas tuli kevättalvella 1951 kuukkelin koputtelemaan Kemi-yhtiön savottakämpän ovea aamuyöllä. Metsätyömies Juho Nätti havahtui kolkutukseen ja kömpi laverilta ovelle katsomaan, kuka siellä oikein kolkuttaa. Kun ovi avautui, kuukkelin tietysti lehahti oitis lentoon, mihin metsuri Nätti totesi: "Närhi, perkele!"

Kuten tarkkaavainen lukija havaitsee, metsätyömies Nätin bongaus oli virheellinen, eli hän ei kyennyt tunnistamaan kyseessä olevaa lentävää kohdetta. Näin ollen havainto voidaan luokitella ilmiselväksi ufoksi.

Omalle kohdallenikin on sattunut ufo-havainto marraskuussa 1986. Myöhään illalla olimme poikien kanssa pelailemassa sököä ja viettämässä iltaa eräässä tyrnäväläisessä heinäladossa.

Muistan kuin eilisen päivän että juuri saatuani seiskakolmoset pintaan ulkoa alkoi kuulua omituisia pörinää. Riensimme tietysti katsomaan, mikä siellä pörisi, mutta koska oli marraskuu, vesisade ja melkein keskiyö, ulkona oli niin pimeää, ettemme nähneet yhtikäs mitään – Pena itse asiassa kaatui lätäkköön juuri pimeyden takia.

Siitä huolimatta pörinä vain jatkui taivaalla, kunnes se lopulta katosi käsittääksemme luoteeseen päin, Oulunsalon lentokentän suuntaan.

Kiistelimme pitkään, mikä tuo pörinä mahtoi olla, mutta varmuuteen siitä emme päässeet, koska emme olleet nähneet emmekä siis tunnistaneet tuota lentävää kohdetta. Ufoksi jäi siis sekin tapaus, ja arvelivatpa jotkut meistä, että siinä on voinut olla jopa humanisteja sisällä, sillä yliopistossa oli juuri alkamassa uusi sosiologian appron kurssi. Vielä tänäkään päivänä asia ei ole lopullisesti selvinnyt, ja tuskin enää selviääkään.

